

ciągu 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o nabyciu przez te osoby charakteru cudzoziemca dewizowego.

§ 5. W zgłoszeniu należy podać:

- 1) rodzaj i przybliżoną wartość przedsiębiorstwa (oddziału) lub gospodarstwa, jego siedzibę względnie położenie, nieruchomości wchodzące w skład przedsiębiorstwa lub gospodarstwa i obciążenia na tych nieruchomościach oraz wysokość kapitału zakładowego (udziału);
- 2) rodzaj, miejsce położenia, obszar, stopień zabudowy nieruchomości (lub ich części) nie wchodzących w skład przedsiębiorstw i gospodarstw, ich przybliżoną wartość oraz ustanowione na nich obciążenia;
- 3) rodzaj, nazwę i ilość papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tych papierów, instytucję emitującą, walutę, na jaką te papiery opiewają, i ich wartość nominalną;
- 4) rodzaj, walutę i kwotę wkładu oszczędnościowego oraz instytucję, w której wkład się znajduje;
- 5) rodzaj i tytuł zobowiązania, walutę, wysokość i termin wymagalności wykonania oraz osobę wierzyciela.

§ 6. Ustanie posiadania (zarządu) mienia oraz wygaśnięcie zobowiązania podlega zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniającej zgłoszenie.

§ 7. Osoby, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, obowiązane są na żądanie Narodowego Banku Polskiego lub władz dewizowych udzielać wszelkich wyjaśnień i dostarczać wszelkich danych dotyczących mienia i zobowiązań podlegających zgłoszeniu.

§ 8. Dowodem dopełnienia obowiązku zgłoszenia mienia i zobowiązań jest zaświadczenie Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 206 i Nr 51, poz. 477).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1952 r.

w sprawie przywozu i wywozu wyrobów użytkowych ze złota i platyny, innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i klejnotów.

Na podstawie art. 30 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyrobami użytkowymi ze złota lub platyny są przedmioty z tych kruszców, określone w § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 137).

§ 2. 1. Kamieniami szlachetnymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są: brylanty, diamenty, szmaragdy, rubiny i szafiry. Na równi z kamieniami szlachetnymi traktuje się perły naturalne.

2. Klejnotami w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedmioty wykonane z kamieni szlachetnych wymienionych w ust. 1 w połączeniu ze złotem lub platyną.

§ 3. Wywóz za granicę wyrobów użytkowych ze złota lub platyny, innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i klejnotów jest bez zezwolenia zabroniony, z wyjątkami przewidzianymi w §§ 4, 5 i 6.

§ 4. 1. Osoba przekraczająca granicę na podstawie paszportu zagranicznego lub równoznacznego dokumentu wystawionego przez władze polskie w kraju może wywieźć jednorazowo służące do jej osobistego użytku wyroby użytkowe ze złota lub platyny oraz klejnoty następujących rodzajów: 1) obrączkę ślubną, 2) pierścionek lub sygnet, 3) parę kolczyków, 4) zegarek z dewizką lub bransoletką, 5) stalówkę przy wiecznym piórze oraz 6) krzyżyk lub medalik z łańcuszkiem — jeżeli przedmioty te są bez zmiany ich postaci zdadne do użytku zgodnie z normalnym ich przeznaczeniem i nie przekraczają zwykłej dla nich wagi.

2. Za osobę uprawnioną do wywozu w myśl przepisu ust. 1 uważa się również osobę uprawnioną do przekroczenia granicy łącznie z osobą, na imię której paszport zagraniczny lub równoznacznym dokument został wystawiony.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do osób wyjeżdżających za granicę na stałe.

§ 5. Osoba przekraczająca granicę na podstawie paszportu zagranicznego lub równoznacznego dokumentu

wystawionego przez władze obce lub urzędy konsularne polskie może bez osobnego zezwolenia wywieźć za granicę tylko te wyroby użytkowe ze złota lub platyny, kamienie szlachetne i klejnoty, które zostały przez nią przywiezione do kraju i wymienione w deklaracji przywozu potwierdzonej przez graniczne organa kontroli dewizowej.

§ 6. Osoba przekraczająca granicę na podstawie innego niż wymienione w §§ 4 i 5 dokumentu (mały ruch graniczny) może wywieźć jednorazowo przedmioty określone w § 4 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 6, o ile przedmioty te zostały uwidocznione przez polskie graniczne organa kontroli dewizowej w dokumencie uprawniającym ją do przekroczenia granicy, a mianowicie:

- 1) w dokumencie wystawionym przez władze polskie w kraju — przy jej wyjeździe za granicę,
- 2) w dokumencie wystawionym przez władze obce — przy wjeździe do kraju osoby legitymującej się takim dokumentem.

§ 7. 1. Przywóz do kraju zdatnych do użytku zgodnie z normalnym ich przeznaczeniem wyrobów użytkowych ze złota lub platyny oraz klejnotów nie podlega ograniczeniom dewizowym.

2. Przywóz do kraju innych niż określone w ust. 1 wyrobów użytkowych ze złota lub platyny, innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i klejnotów jest bez zezwolenia zabroniony.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 października 1947 r. w sprawie wywozu za granicę złota i innych kosztowności (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 426).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

141

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 kwietnia 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw konwencji (Nr 62) dotyczącej przepisów bezpieczeństwa w przemyśle budowlanym, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1937 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 19 konwencji (Nr 62) dotyczącej przepisów o bezpieczeństwie w przemyśle budowlanym, przyjętej w Genewie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 23 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 11, poz. 83), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej konwencji przez następujące państwa:

Belgia dnia 3 października 1951 r.
 Bułgaria dnia 29 grudnia 1949 r.
 Finlandia dnia 8 kwietnia 1947 r.
 Francja dnia 16 grudnia 1950 r.

Holandia dnia 2 maja 1950 r.

Meksyk dnia 4 lipca 1941 r.

Szwajcaria dnia 23 maja 1940 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy została zarejestrowana dnia 25 czerwca 1951 r. deklaracja Rządu Holenderskiego, dotycząca zastosowania powyższej konwencji w Surinam.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P R M (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja, Prezydium Rady Ministrów — Biuro Pracy i Sprawodawczych Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 45-47, Administracja: Administracja Wydawnictw P R M ul. Bracka 20a

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.